

Mark Lawrence – Tövisek Hercege

„Veszélyes dolog a memória. Addig hánytorgatod magadban az emlékeket, míg már minden felületüket, szögletüket ismered, és mégis rá-rábukkansz egy éltre, amely megvág.”

Mark Lawrence – Tövisek Hercege

Mark Lawrence neve talán nem hangzik ismerősnek az olvasók körében, de miután elolvassuk a *Széthullott birodalom* trilógia első kötetét, azaz a *Tövisek hercege*t, akkor nagy eséllyel az egyik legkedveltebb íróink közé ugrik a képzeletbeli toplistánkon. Természetesen ehhez kell némi fekete humor, erős gyomor – főleg, ha közben szeretjük elképzelni az olvasottakat – és a fantasy stílus iránti szeretet, hiszen, a könyv egy nem túl vidám sorsú, fiatal fiú történetét meséli el.

A világ, amelyben a főhős, Jorg herceg él, egy olyan poszt-apokaliptikus Földön játszódik, ahol ismét a feudális körülmények uralkodnak és a Százak háborújának hívott folyamatos harc veti árnyékát az egykor Európaként ismert területekre. A történet elején a fiatal Jorg édesanyjával és kistestvérével utazik, amikor is egy csapat ember rájuk támad, de az ekkor még 9 éves hercegnek sikerül a hintóból kimenekülnie, ám szerencsétlenségére egy *tövisbokorból* kell végignéznie azt a szörnyűséget, amit a családjával művelnek, miközben a tövisek *a csontjáig hatolnak*. Tehát nem csak lelkileg, de fizikailag is megviseli a történetek.

Megmenekülve a haláltól bosszút esküszik az ellen, aki elrendelte ezt a brutális támadást. Felépülése során szinte minden szeretet és együttérzés *meghal benne* és csak egy cél lebeg előtte: **a bosszú**. Legyen az gyors és tiszta vagy lassú és fájdalmas. Amint jobban lesz, egy csapat kivégzésre váró rabot kiszabadít és velük tart a kinti világba. 4 évet tölt velük, tanulva a „mesterséget”. Az évek során a fiatal fiúból a rabok kegyetlen vezére lesz, aki képes csak azért egy papnak szöveget állítani a fejébe, mert neki nem tetszik, ahogy az Úr képviselője beszél. Lassacskán egyre közelebb kerül a célhoz, de egy nap mégis úgy dönt, hogy elég a falvak kiirtásából és a különféle kínzási módszerek tanulásából, itt az ideje hazamennie és követelnie a trónt, az apjától.

Az immár 15 éves Jorg, amikor az apja színe elé lép, akkor még meg kell győznie őt, hogy igenis jogosult a trónra. A király nagy feladattal bízta meg a herceget: Szerezzen meg neki egy olyan fontos területet, amelyet még soha senki nem tudott meghódítani. Jorg mit sem törődve a rá váró veszélyekkel, nekivág az útnak az addigra rabokból testvérekké vált társaival az oldalán és harcba száll a területért.

De valami nincs rendjén: Miért döntött hirtelen úgy Jorg, hogy hazatér? Valójában a saját, szabad akaratából cselekszik, vagy valaki irányítja? Esetleg a fiatal herceget annyi szörnyű hatás érte, hogy elméje megbomlott és már nem tudja, hogy mit, miért tesz?

Mark Lawrence trilógiájának első könyve odaszegezi az olvasót a *nekromantákkal, szellemekkel és mágiával* teli lapokhoz és rettenetesen nehéz letenni, hiszen olyan jól mozgatja a szálakat az író, és a karakterek olyan sokszínűek, hogy még a leggonoszabb szereplőnek is képesek vagyunk drukkolni a túlélésért. Ám felhívnam az olvasók figyelmét, hogy az alkotó nem fogja kímélni a szemünket és a lelkünket. Sokszor *nyers, trágár megfogalmazással és véres jelenetekkel* operálva meséli el nekünk ezt a velejéig romlott, kegyetlen történetet, amelynek középpontjában egy olyan fiatal herceg áll, akinek különféle borzalmakon kellett átmennie és emiatt olyan tetteket hajtott végre, amelyek még a legsötétebb gondolatainkban sem jutnának eszünkbe.

Nem hiába emlegetik úgy, hogy Anglia válasza a Trónok Harcára. Aki szereti az igényes fantasyt és a sötét hangulatot, az mindenképpen olvassa el, mert maradandó élményben részesít.